

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
 Published three times a week by the Ukrainian Labor News Ass'n,
 Cor. Fritchard Ave. and McGregor St.,
 Winnipeg, Man.
 Subscription per year \$4.00
 Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
 Газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень:
 у вівторок, четвер і суботу.
 Видає Стіварищення "Українських Робітничих Вістей".
 Передає на рік \$4.00
 Адреса:
 UKRAINIAN LABOR NEWS
 Cor. Fritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada

Непомічених в газеті рукописів не звертається, крім того допускати вна-
 разі звичайно, що бажає звороту свого рукопису на случай його непо-
 міченні та залучити поштової стемпел на його пересилку.

УСПІХ КОМУНІСТІВ У ВИБОРАХ В НІМЕЧЧИНІ.

Парламентарні вибори в Німеччині, що відбулися в мину-
 лу неділю (4. мая), виявили величезний зріст впливу Комуністичної
 партії Німеччини.
 З дотеперішніх донесень відомо вже, що до парламенту
 вибрано 60 комуністичних послів, хоч повного висліді виборів
 ще нема. Коли взяти на увагу, що Комуністична Партія Ні-
 меччини мала дотепер тільки трох своїх послів в парламенті,
 а в останніх місяцях перед виборами була на нелегальному по-
 ложенню, переслідувана всіма можливими способами і сред-
 ствами, то можна зрозуміти, який величезний успіх має вона
 серед німецького пролетаріату.

Комуністичні послы вибрані в найважливіших індустріальних
 центрах. Між іншими зістали вибрані комуністичні провідни-
 ки: Клава Цеткін, старенька комуністична ветеранка, що від-
 хвали розвизання парламенту перебуває в Радянських Репуб-
 ліках, бо правительством було дано приказ її ув'язнити; Рут Фі-
 шер; Еміль Айтхори, котрий був поліційним префектом підчас
 комуністичної революції в Берліні і т. д.

З інших політичних угруповань вибрані: соціал-демокра-
 тична партія 103; націоналісти 96; клерикали 64; народна партія
 47; народовці 30; демократи 28; баварська народна партія
 16; національні ліберали 9; баварська селянська партія 8.

З відомих соціал-зрадників вибрані: Шейдеман, Берш-
 тайн, Бауер, Вельс, Дітман і ин. Вибрані також клерикали:
 Маркс і Штрессман і націоналісти-монархісти: Людendorf
 і Тірпіч.

Загальний вислід виборів виказує зріст сили двох крайніх
 елементів — комуністичного і реакційного а підупадок соціал-
 зрадників і елементів "золотої середини". Комуністична Партія
 Німеччини здобула далеко більше посольських місць, чим її
 предкасувала буржуазна преса. За те націоналісти-монар-
 хисти, поміж великого деревдорфського шуму, не мали тако-
 го успіху, як того вони надіялися.

Влада, правдоподібно, перейде опять в руки коаліції, зложо-
 неї з соціал-зрадників, клерикалів, демократів і людювців.
 Однак не виключено тут можливість порозуміння реакційних
 націоналістичних елементів з прочими буржуазними угрупован-
 нями і створення, якщо не зараз, то пізніше, правительства
 без участі соціалістів.

Комуністи в одному чи другому випадку остануться самі і бу-
 дуть боротися з одним чи другим з цих комбінацій і коаліцій,
 які в кожному разі будуть лише виконавцем волі буржуазії
 і знаряддям гноблення трудових мас Німеччини.

Та не так важний для комуністів самий вислід виборів, як
 важним є відношення німецького пролетаріату до Комуністич-
 ної Партії Німеччини, яка не на буржуазний парламент каже
 працюючим масам Німеччини поклати надію, а на збройну
 революційну боротьбу. Для комуністів цей вислід цікавий по-
 стільки, поскільки він виявляє вплив Комуністичної Партії Ні-
 меччини на німецький пролетаріат.

Комуністична Партія Німеччини дістала підчас цих виборів
 від класово свідомого і революційного німецького пролетаріату
 найкращий вислід великого довіря. Пролетаріат Німеччи-
 ни відсакується від зрадничої соціал-демократії і йде за ко-
 муністами на шлях революційної боротьби за владу трудових
 мас, за диктатуру пролетаріату.

РОБІТНИЧЕ ПРАВИТЕЛЬСТВО В ДАНІІ.

Після світової війни, особливо-ж після пролетарської ре-
 волюції в Росії наприкінці 1917 р. і під її могутнім впливом,
 помітний розвизаний зріст класової свідомості серед робіт-
 ничих мас всіх країн. Одною з її ознак, це робітничі прави-
 тельства.

Недавно ще буржуазія висмівала саму думку про те, що
 робітники можуть перебрати правління державами в свої руки.
 Нині це вже її не дивує, тільки лякає.

Працюючі многих країн вже зрозуміли настільки свої класо-
 ві інтереси, що перестали голосувати підчас виборів на
 буржуазних кандидатів, на представників ворожої їм класи,
 як це вони давніше робили. В наслідку в деяких парламентах
 починають переважати числом послы трудових мас над пред-
 ставниками буржуазних політичних партій і з них мусять фор-
 мувати правительства.

Одним з таких новостворених робітничих правительства є
 данське. Прем'єром і міністром торгівлі там став тепер пред-
 сідатель Данської Соціалістичної Партії Ставінг; міністром
 рибництва — соціаліст, фармер Крістен Бордлінг; міністром
 просвіти — жінка Ніна Банг; міністром соціального законодав-
 ства — редактор щоденного соціалістичного часопису "Соціал
 Демократен" Боргберг; міністром внутрішніх справ — редак-
 тор робітничого часопису Гауге; міністром оборони — редак-
 тор робітничого часопису Расмуссен; міністром фінансів —
 Брамсен; делегат на міжнародну робітничу конференцію в
 Вашингтоні і т. д.

Розуміється, що подіба робітничої класи при виборах
 і створення робітничого правительства в Данії не означає, ні-
 би то працюючі маси, тої країни вже досягнули все, що бажали.
 Поки працюючі маси не знесуть капіталістичного ладу і не
 встановлять на його місці соціалістичного устрою, доти вони не
 визволяться від визиску, нужди і наємного рабства. А встанов-
 лення робітничого правительства в буржуазній країні зовсім
 не означає зміни капіталістичного устрою.

А проте вибір такого числа робітничих представників до
 буржуазного парламенту, що з них мусять формувати прави-
 тельство, має певне значіння, бо це свідчить, що працюючі
 маси зривають з буржуазною класою, вириваються спід її опі-
 ки і вступають як окрема робітнича класа з противними бур-
 жуазії інтересами і цілями. Зі згаду на це треба витати успіх
 працюючих мас Данії.

Нині річ, що так данське, як і всіке инше робітниче пра-

вительство в буржуазній країні не сповнить свого обов'язку
 супроти робітничої класи, коли воно в її імені не візьметься
 за зміну капіталістичного ладу, коли не скасує капіталістичної
 приватної власності на землю, природні багатства, фабрики і т.
 д. і не передасть все того на власність всіх працюючих, коли
 не скасує права наємної праці і визиску, коли не стане заводити
 соціалістичного порядку. Якщо робітниче правительство це-
 го не буде робити, а буде тільки завідувати справами буржу-
 азної держави так, як і попередні правительства це робили, то
 воно стане лише державним апаратом, що буде служити, як
 і попередні правительства служили, експлуататорам — капі-
 талістам.

Для того-ж, щоб робітниче правительство могло взятися
 дупати капіталістичний устрій і будувати на його розвалинах
 лад соціалістичний, воно мусить опертися тільки на сили робі-
 тничої класи. Ці сили треба з'організувати і забезпечити у
 все, що потрібно.

Армію, поліцію, державних урядників, що були трену-
 вані і здатні служити тільки інтересам буржуазії, треба роз-
 пустити на чотири вітри, а створити армію і міліцію з свідомих
 своїх класових інтересів членів працюючої класи і ними запов-
 нити також уряд. Всім ледарям, неробам-паразітам, що жи-
 вуть з чужої праці, відібрати право голосу в громадських спра-
 вах. В наслідку, буржуазія не мала-б права представництва в
 законодавчих тілах і не могла-б тормувати і розбивати всю
 працю представників робітничої класи. Замість буржуазних
 законодавчих тіл треба створити робітничі і селянські ради, з
 законодавчими і виконавчими обов'язками. Словом повалити
 диктатуру буржуазії, а встановити диктатуру пролетаріату.
 Тоді тільки й можливе повне освободження трудових мас спід
 гнету капіталізму.

На це не поважають теперішні робітничі правительства в
 буржуазних країнах. Але добре, що вони вже є, бо трудові
 і вище згадані способи до їхнього повного освободження вка-
 маси на практиці переконуються, що одиникий вірний шлях
 зують тільки комуністи і що тільки під проводом комуністичної
 партії робітнича класа розрве вікові кайдани, поконе своє
 ворога і стане володарем свята.

ЗРАЗОК БУРЖУАЗНОЇ БОРОТБИ В ПІВДЕННІЙ СЛАВІІ.

Уперта національва й партійна боротьба, що хронічно го-
 читься в Південній Славії, особливо загострилась за остан-
 ній час. Два партійори, буржуазія дво чисельно й еконо-
 мічно-міцніших націй: центра-
 лістична сербська буржуазія,
 що йде під проводом радикаль-
 ної партії Пашіча й прагне до
 встановлення своєї гегемонії в
 краю і міліція за неї економіч-
 но й фінансово кротається бур-
 жуазія, що йде під провдо-
 м кротається републикан-
 ської партії Радіча—проводять
 проміж собою уперту й жор-
 стку боротьбу за владу ще з
 часу утворення Південної Сла-
 вії.

Ці дві партії стоять в центрі
 політичного життя Південної
 Славії; зібрані під своїми
 прапорами великі маси, ці пар-
 тії вступили зараз в рішучий
 бій.

Між цими двома великими
 буржуазними партіями мету-
 шиться багато інших буржу-
 азних партій, що репрезенту-
 ють інтереси менших націй
 менш великих провинцій. Ці
 дрібні партії уляються з себе
 проміжні відтинки між дво-
 ма головними партіями Пашіча
 та Радіча і завжди є готові йти
 на компроміс з одною з них.

Радикальна партія Пашіча
 тримає державний апарат в
 своїх руках а часу заснування
 Південної Славії, як держави.
 Досяга вона цього шляхом те-
 рору, підкупку та демагогії,
 видаючи одночасно податки то од-
 ній, то другій з національних
 меншостей. Ця тактика дає
 можливість радикальній партії
 Пашіча, що репрезентує інте-
 реси великої сербської буржу-
 азії, перебрати до своїх рук
 всю державну владу й утвори-
 тись єдиною єдиною, цілісною
 уряд. Цьому чимало допомогла
 тактика бойкоту парламенту
 кротається партією Радіча.

Але зараз кротається партія
 Радіча відкинула тактику бой-
 коту, її депутати повернулись
 до парламенту. Це раптово змі-
 нило співвідношення парламент-
 ських сил і у внутрішній полі-
 тичній Південної Славії наміти-
 лась певний поворот.
 Поруч з цими двома головни-
 ми партіями стоять в полі-
 тичному житті Південної Сла-
 вії ще так звава "Біла Ручка"
 — мілітаристична, придворна
 аграя. Ця організація відграє
 іноді в Південній Славії вели-
 ку роль і здатна захоплювати
 ініціативу в свої руки. Не ма-
 ючи довіри до несербських на-
 ціональностей, що захоплені ре-
 публиканськими ідеями, коро-
 лівський двір і мілітаристична
 сербська аграя мусять шукати
 підтримки в першу чергу у ра-
 дикальній партії Пашіча. З
 огляду на те, що як перша так
 друга партії одстовають цен-
 тралізований в руках Сербів

устрій держави, вони-легко, в
 разі потреби, знаходять ком-
 промісне порозуміння поміж
 собою.
 Однак рівнобіжно з тим, як
 радикальна партія все більш
 зміцнювала свої позиції, вона
 підготувувала мілітаристичну
 аграю все більш на задній чейді,
 виявляючи отверто свій намір
 зробити її своїм службним
 знаряддям. Ця спочатку захо-
 вана боротьба стала з часом от-
 вертою й двір повів атаку на
 радикальну партію з метою
 зменшити її вплив і міць. Чер-
 ег провідників так авані де-
 мократичної партії, що є і в
 всіх опозиційних партій най-
 більш монархістична — двір
 почав працювати над утворен-
 ням опозиційного блоку всіх
 буржуазних партій. Партії о-
 позиційного блоку, не дивля-
 чись на ріжницю своїх програ-
 мів, мали спільний інтерес з
 двором — він полагав в пра-
 гненні повалити уряд Пашіча.
 Опозиційний блок утворився
 під гаслом "боротьби проти по-
 літичного підкупів". Кротається
 партія Радіча теж підтримала
 цей блок. В цих умовах іст-
 нування цього радикального
 блоку стало неможливим. Міся-
 ці опозиційного блоку владі на
 цьому закінчилась. Далі бо-
 ротьба має точитись виключно
 між головними силами: ради-
 кальною партією Пашіча і кро-
 таською партією Радіча, що опинились
 віч на віч.

Зараз йде перш за все о те,
 — кому двір дасть мандата на
 переведення виборів: радика-
 лам чи опозиційному блоку.
 Радикальна партія Пашіча
 застерігає двір, що в разі ман-
 дата на переведення виборів бу-
 де дано опозиційному блокуві,
 то верх візьмуть на майбутніх
 виборах републиканські, авто-
 номістські і федералістичні еле-
 менти. І вона має рацію. Кро-
 таська партія Радіча напевно
 в таких умовах збільшила би
 кількість своїх мандатів, а то
 й завоввала би собі більшість.
 Це раз.

По друге, двір вже досягнув
 своєї мети: чистий радикаль-
 ний уряд повалоно, в уряд у-
 вийшли представники інших
 буржуазних партій і радикаль-
 на партія збавила трохи тону.
 Свій робітничий мілітаристич-
 ної аграї з радикальною парті-
 ою знов стало можливим.

Тому найімовірніш є, що ман-
 дат на проведення виборів бу-
 де знов дано радикальній партії
 Пашіча.
 Боротьба поміж сербською та
 кротається буржуазію, без-
 умовно, вступає в нову фазу.
 Централістська сербська бур-
 жуазія мусить зробити деякі у-
 ступки іншим, національним
 меншостям з метою використа-
 ти їх проти Кротації.

Радованович,
 Белград.

СТАНОВИЩЕ БІДНОТИ ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ.

(Лист з польської тюрми до "Більшовика").

Становище бідноти міст і
 сел Західної України під Поль-
 щею можна порівняти зі ста-
 новищем яких небудь афри-
 канських колоній. Коли-б хто
 мав ще деякі сумніви що до
 вартості демократії, парламен-
 таризму, то в Польщі зрікс-б
 його плащиків — кнута, та ку-
 лі. Шовіністи польські ужива-
 ють на означення "інородців",
 з'осібна Українців, назви: "Ка-
 раїмф". Правда, і по інших
 буржуазних країнах: Румунії,
 Югославії і инш. пролетаріат
 міст і сел глоблений політич-
 но і соціально не менше, ніж
 під владою польської буржуа-
 зії, але тут відносини настільки
 різкі своїми своєрідними п'я-
 стками, що становище бідно-
 ти Західної України можна
 поставити парніві зі гнобле-
 нням в найбільше відстадих ко-
 лоніальних країнах.

Пропав царат у великій про-
 летарській революції в Схід-
 ній Європі, але ласкою "коро-
 лів" нафти, сталі, текстильних
 Нью Йорку, Лондону, Парижа
 воскрес царат Польщею у Се-
 редній Європі.
 І це не фрази, ужиті, щоб на-
 дати ярости висловам. Це за
 білі слова, щоб виявити дій-
 сність. На підставі карних ко-
 дексів того-ж царя, Миколая
 Олександровича, царів, Фран-
 ца Йосифа і Вільгельма, пану-
 ють тут всевідано з глумом
 над дрібношанством з П.П.
 С., "Визволення" та инших. У-
 живають тут пани і своєї кон-
 ституції Річпосполитої Поль-
 ської, але лише для себе. П.
 коли ходить о оборону робіт-
 ника чи селянина, даєпокінь
 зоховать до кишені. Так
 комісар поліції Оленкович на
 засіданню Ширшої Управи У.
 С.Д.П. з Волині, сказав по-
 слову, що боронився консти-
 туцією: "Schowaj Pan sobie
 do kieszeni konstytucję". Гово-
 рити про законність в Польщі,
 при законах, не варто. Вжива-
 ють вони до бідноти остиль-
 ки, оскільки тхнуть поліційно-
 ю "охранною", поліційним біт-
 тям, тюрмою, тюремними без-
 головними правилами. О, та-
 ких законів додержується
 Польща дуже широко.

Всім відомі своєрідні Поль-
 ської Републіки періодичні а-
 ттаки на з'організовану і не-
 з'організовану бідноту Зах.
 України. Почавши від часу як
 зброево та огнем вдерлися е-
 кіповані в антантську зброю
 війська Бадені, Потоцьких в
 "bolesweckie kresowe rejony"
 цих наступів було без міри. В
 1919 році за невдалий — ав-
 дяки Петрушевичові та иншим
 — "бути" проти дідичів. В
 1920 році тисячі валились по
 тюрмах польської републики
 за добровільну службу в Черво-
 ній Армії. В 1921 році сотки
 арештів і засудів членів Ком-
 партії (свавторітський кому-
 ністичний процес, лужський
 процес). В 1922 році тисячі
 вивезені вальються по прибіж-
 шках колись царських, зараз
 "републиканських" тюрм за
 недовіря буржуазно-польсько-
 му парламентаризмові. А в
 1923 по вибухові дитаделі в
 Варшаві, і зараз, маємо нові
 наступні на заштодо для панів
 розвизали, зорганізований про-
 летарський рух.

Горячково, з нервозністю не-
 певного завтра замикають 25
 літ істнують й за царя ще —
 У.С.Д.П. Замикають, гонять
 в підлопа сотки Робітничих і
 Селянських Рад, пакують кіль-
 ка тисяч селян і робітників в
 тюрми, замикають культурно-
 освітні робітничі товариства,
 закидують тисячам комунізм і
 бажання відирвати Зах. Украї-
 ну до С.Р.С.Р. Закривають
 робітничо-селянські органи:
 "Вперед", "Землю і Волю",
 "Селянську Долю", "Нову
 Культуру". Новий наступ на
 цілому фронті. По за цією пе-
 ридічністю в атаках на ор-
 ганізаційні рухи бідноти Зах. У-
 країни, взагалі бідноти в поль-
 ській державі, вде в парі ще
 одна своєрідність гноблення ці-
 єї бідноти. Тут пани не ба-
 влять розрізнянням полі-
 тичних, культурних чи профе-
 сійських організаційних форм.
 Всяка класова організація бід-
 ноти — це злочин. Закладу-

вання професійної спілки, в я-
 комусь там Зодочеві, Яворові
 чи де там — це для місцевих
 сатрапів революції.
 Першмайський похід чи
 заложення Сельської Ради —
 це "зрада стану". Відчит про
 марксизм в читальні "Просві-
 ти", це також причина, щоб
 незаконно, законом закрити
 "Просвіти" (замкнення філії
 "Просвіти" в Дрогобичі). І то
 обов'язково ще за "нешануван-
 ня законів" на основі 58 цар-
 ського кодексу, що грозить
 карою смерті. (Арештований
 зараз секретар У.С.Д.П. т. Чер-
 нецький, редактор "Вперед",
 т. Калитинський і сотки инших
 в'язнів та підписаний під цією
 статтею, мають цей зловіщий
 параграф).

Пригадати треба кількакрат-
 ну заборону професійної спіл-
 ки сільсько-господарських ро-
 бітників З. У. або замкнення
 культурноосвітніх робітничих
 товариств: "Воля" у Львові,
 Станіславові, Коломиї, за-
 криття "Просвіт" на Волині,
 закриття "Бібліотеки ім. Івана
 Франка" в Дрогобичі.
 Символом цього хай служить
 останній факт. В "охрані" у
 Львові, на вул. Яковича, де
 шпиги при заселених вікнах
 бують о 12 год. вночі, де елек-
 тризують людину, щоб видер-
 ти з неї зізнання, — замордо-
 вано політично, підозрілу в ко-
 мунізмі, Ольгу Бесарабову. По-
 ліція хотачи затушувати свої
 маневри навіть перед буржуа-
 зію перекручує незвиско по-
 шью, але лише для себе. П.
 коли ходить о оборону робіт-
 ника чи селянина, даєпокінь
 зоховать до кишені. Так
 комісар поліції Оленкович на
 засіданню Ширшої Управи У.
 С.Д.П. з Волині, сказав по-
 слову, що боронився консти-
 туцією: "Schowaj Pan sobie
 do kieszeni konstytucję". Гово-
 рити про законність в Польщі,
 при законах, не варто. Вжива-
 ють вони до бідноти остиль-
 ки, оскільки тхнуть поліційно-
 ю "охранною", поліційним біт-
 тям, тюрмою, тюремними без-
 головними правилами. О, та-
 ких законів додержується
 Польща дуже широко.

Всім відомі своєрідні Поль-
 ської Републіки періодичні а-
 ттаки на з'організовану і не-
 з'організовану бідноту Зах.
 України. Почавши від часу як
 зброево та огнем вдерлися е-
 кіповані в антантську зброю
 війська Бадені, Потоцьких в
 "bolesweckie kresowe rejony"
 цих наступів було без міри. В
 1919 році за невдалий — ав-
 дяки Петрушевичові та иншим
 — "бути" проти дідичів. В
 1920 році тисячі валились по
 тюрмах польської републики
 за добровільну службу в Черво-
 ній Армії. В 1921 році сотки
 арештів і засудів членів Ком-
 партії (свавторітський кому-
 ністичний процес, лужський
 процес). В 1922 році тисячі
 вивезені вальються по прибіж-
 шках колись царських, зараз
 "републиканських" тюрм за
 недовіря буржуазно-польсько-
 му парламентаризмові. А в
 1923 по вибухові дитаделі в
 Варшаві, і зараз, маємо нові
 наступні на заштодо для панів
 розвизали, зорганізований про-
 летарський рух.

Горячково, з нервозністю не-
 певного завтра замикають 25
 літ істнують й за царя ще —
 У.С.Д.П. Замикають, гонять
 в підлопа сотки Робітничих і
 Селянських Рад, пакують кіль-
 ка тисяч селян і робітників в
 тюрми, замикають культурно-
 освітні робітничі товариства,
 закидують тисячам комунізм і
 бажання відирвати Зах. Украї-
 ну до С.Р.С.Р. Закривають
 робітничо-селянські органи:
 "Вперед", "Землю і Волю",
 "Селянську Долю", "Нову
 Культуру". Новий наступ на
 цілому фронті. По за цією пе-
 ридічністю в атаках на ор-
 ганізаційні рухи бідноти Зах. У-
 країни, взагалі бідноти в поль-
 ській державі, вде в парі ще
 одна своєрідність гноблення ці-
 єї бідноти. Тут пани не ба-
 влять розрізнянням полі-
 тичних, культурних чи профе-
 сійських організаційних форм.
 Всяка класова організація бід-
 ноти — це злочин. Закладу-

вання професійної спілки, в я-
 комусь там Зодочеві, Яворові
 чи де там — це для місцевих
 сатрапів революції.
 Першмайський похід чи
 заложення Сельської Ради —
 це "зрада стану". Відчит про
 марксизм в читальні "Просві-
 ти", це також причина, щоб
 незаконно, законом закрити
 "Просвіти" (замкнення філії
 "Просвіти" в Дрогобичі). І то
 обов'язково ще за "нешануван-
 ня законів" на основі 58 цар-
 ського кодексу, що грозить
 карою смерті. (Арештований
 зараз секретар У.С.Д.П. т. Чер-
 нецький, редактор "Вперед",
 т. Калитинський і сотки инших
 в'язнів та підписаний під цією
 статтею, мають цей зловіщий
 параграф).

Пригадати треба кількакрат-
 ну заборону професійної спіл-
 ки сільсько-господарських ро-
 бітників З. У. або замкнення
 культурноосвітніх робітничих
 товариств: "Воля" у Львові,
 Станіславові, Коломиї, за-
 криття "Просвіт" на Волині,
 закриття "Бібліотеки ім. Івана
 Франка" в Дрогобичі.
 Символом цього хай служить
 останній факт. В "охрані" у
 Львові, на вул. Яковича, де
 шпиги при заселених вікнах
 бують о 12 год. вночі, де елек-
 тризують людину, щоб видер-
 ти з неї зізнання, — замордо-
 вано політично, підозрілу в ко-
 мунізмі, Ольгу Бесарабову. По-
 ліція хотачи затушувати свої
 маневри навіть перед буржуа-
 зію перекручує незвиско по-
 шью, але лише для себе. П.
 коли ходить о оборону робіт-
 ника чи селянина, даєпокінь
 зоховать до кишені. Так
 комісар поліції Оленкович на
 засіданню Ширшої Управи У.
 С.Д.П. з Волині, сказав по-
 слову, що боронився консти-
 туцією: "Schowaj Pan sobie
 do kieszeni konstytucję". Гово-
 рити про законність в Польщі,
 при законах, не варто. Вжива-
 ють вони до бідноти о